

# କମ୍ପୁଟରରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସ୍ଥିତି ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ପଦକ୍ଷେପ

ଶୁଭାଶିଷ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଓଡ଼ିଆ : କାଳି ଓ ଆଜି

କମ୍ପୁଟରରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବ୍ୟବହାର ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଦଶନ୍ଧିଟିଏ ବିତିଯାଇଛି । ଏ ଦଶନ୍ଧିର ଶେଷ ଆଡକୁ ଏହି ବର୍ଷ ଫେବୃଆରି ୨୦ ତାରିଖରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଘଟଣାଟିଏ ଘଟିଲା - ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାରତୀୟ ଭାଷା ଭାବେ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତା ପାଇଲା । ସାଧାରଣ ମଣିଷର ମାନସିକତା ଦୋହଲେ ଅଦିନିଆ ଝଡ କିମ୍ବା ନଈ କୁଳ ଲଢ଼ିଲେ । ଏ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତା ପାଇବା ଥିଲା ସେମିତି ମନ-ଦୋହଲେଇବା ଭଳି ଘଟଣାଟିଏ । ଓଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ପଢୁଥିବା ପିଲାଙ୍କ ମନରେ ଅଧିକ ଚାକିରି ପାଇବାର ନୂଆ ନୂଆ ଆଶାଟିଏ ଗଢୁରିଲା । ଘରୁ ଫେରିଥିବା ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆ ଦୋକାନୀଟିଏ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ସହରରେ ଥିବା ତା' ଜଳଖିଆ ଦୋକାନ ଆଗରେ ଓଡ଼ିଆରେ ନାମଫଳକଟିଏ ଲଗାଇଲା । ନିର୍ବାଚନରେ ବୋଧେ ପ୍ରଥମଥର ରାଜନୈତିକ ଦଳଟିଏ ଓଡ଼ିଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଯୋଜନା ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ାହାରରେ ସାମିଲ କଲା । ଫେସବୁକରେ, ଡ୍ରେସାଇଟରେ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଏ ଆନନ୍ଦର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କଲେ । ତେବେ ଏ ସବୁରି ଆମୋଦ ଭିତରେ ବେଳ ଆସିଛି ଆମ ଏ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଓଡ଼ିଆକୁ ଆଧୁନିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳର ତରାଜୁରେ ତଉଲିବା । ଆମ ଭାଷା ଗୋଟେ ପୁରାତନ ଭାଷା, ଆଉ ତା'ର ମାନେ ନୁହେଁ ଯେ ସେ କେବଳ ହାତୀଗୁମ୍ଫାର କାନ୍ଥରେ କିବା ଗୁଡ଼ହାଣ୍ଡିରେ ଲୁଚିରହିବ ଶିଉଳି ଗହଣରେ । ଭାଷାର ଅତୀତ ଯେତେ ପରିପୁଷ୍ଟ, ତାର ଅଧୁନା ବ୍ୟବହାରୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ସେ କେଉଁ ଦିଗରେ ମୁହାଁଇବ-କେବଳ ପୁରାତନ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ପାଇ ଜେଜେ ହୋଇ କଣ ଘରେ ବସିରହି ଦିନ ଗଣିବ, ନାଁ ଆଧୁନିକ କୌଶଳକୁ ଆପଣେଇ ଆହୁରି ଅଧିକ ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗିବ । ଏକ ଭାଷାପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସଂପର୍କି ହେଉଛି ତାକୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଲୋକେ, ବିଶେଷ କରି ତାକୁ ପଠନ ଓ ଲିଖନରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଲୋକେ । ଏ ମୋବାଇଲ, କମ୍ପୁଟର ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟର ଯୁଗରେ ଆମ ଭାଷା ଯଦି ଇଂରାଜୀ ସହ ତାଳ ମିଳାଇ ଚାଲି ନ ପାରୁଛି ତାହେଲେ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ିଟି ଯେ ଆମ ଭାଷାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଶୋରି ନ ପକାଇବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଦେଖିପାରୁଥିବେ । ଆମ ଭାଷାର ଆଧୁନିକତାର ସ୍ଥିତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଓ ଚଳିତ କାମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଆଗାମୀ ଦିନମାନଙ୍କପାଇଁ ଯୋଜନାର ରୂପରେଖ ତିଆରିବା ବୋଧେ ଏ ବେଳର ପ୍ରଥମ କାମ । ଓଡ଼ିଆ କମ୍ପୁଟରରେ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ହେଲା ଟିକେ ବିଳମ୍ବରେ, ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର କିଛି ବର୍ଷ ଆଗରୁ । ବାକି ଭାରତୀୟ ଭାଷା ସେତେବେଳକୁ କମ୍ପୁଟରରେ ଦେଖିବୁ ମିଳିଲାଣି । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାମ ଥିଲା ଓଡ଼ିଆରେ କମ୍ପୁଟରରେ ଟାଇପ କରି ଲେଖିବା ଓ ଆଗର ବୁକ ଟାଇପିଙ୍ଗ ବଦଳରେ ସହଜରେ ଡିଟିପି କରି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଛପାଇବା । ସେ ବେଳରେ ସେ ଥିଲା ଗୋଟେ ସଫଳତା । ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ନାନାଦି ଫଣ୍ଟ । ଫଣ୍ଟ ହେଉଛି କମ୍ପୁଟରରେ ଏକ ଲିପିର ଅକ୍ଷର ସଜାଣି । ଆଉ ସବୁ ଫଣ୍ଟ ଦେଖିବାକୁ ଅଲଗାଅଲଗା । ତେବେ ଆରମ୍ଭରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଫଣ୍ଟସବୁ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ଏକା ଢ଼ାଆରେ ଇଂରାଜୀ ବା ଲାଟିନ ପରିବାରରେ ଅକ୍ଷରସବୁର ବଦଳରେ ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର ଖଞ୍ଜାଯାଇଥିଲା । ଯାହା ଫଳରେ କିର୍ବୋଡରେ ଇଂରାଜୀ ଅକ୍ଷରଟିଏ ଟାଇପ କଲେ ଆସୁଥିଲା ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର । ତେବେ ଏକାଧିକ ଫଣ୍ଟ ନିର୍ମାତା

୨୮ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ମାନକ ତିଆରି କରିବା ଫଳରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ମାନକ ଫଣ୍ଟ - ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜନିଜ ଭିତରେ ତାଳମେଳ ନ ଥିଲା - ତିଆରି ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ତେଣୁ ଅନୁକ୍ରମେ ଲେଖା ଆକୃତି ନାମକ ସଫ୍ଟୱେରଟିଏ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାରୁ ଅଲଗା କମ୍ପୁଟରରେ ଟାଇପ ହୋଇଥିବା ପାଠ ଭିତରେ ଗୋଟେ ପ୍ରକାର ସମାନତା ଥିଲା । ତେବେ ଏସବୁ ଫଣ୍ଟରେ ଲେଖା ପାଠକୁ ନାଁ ଲମ୍ଫେଲରେ କାହାକୁ ପଠାଇହେଉଥିଲା, ନା ଡ୍ରେସାଇଟରେ ବ୍ୟବହାର କିରହେଉଥିଲା, ନାଁ ଗୁଗଲରେ ଖୋଜି ହେଉଥିଲା । ଏହି ସବୁ ଅସୁବିଧାକୁ ସୁଧାରିବାପାଇଁ ଇଉନିକୋଡ଼ ଫଣ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା । ଏହା ଥିଲା ଅଣ-ଲାଟିନ ଲିପିମାନଙ୍କପାଇଁ ଏକ ବରଦାନ । ଏଥିରେ ସବୁ ଲାଟିନ/ ଇଂରାଜୀ ଅକ୍ଷର ସହିତ ସବୁ ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲା । ଆଉ ଏ ଥିଲା ଏକ ବିଶ୍ୱସାର୍ଥକ ମାନକ । ଅର୍ଥାତ କେବଳ ଦୁଇଟି ଓଡ଼ିଆ ଫଣ୍ଟ ଭିତରେ ସମାନତା ନୁହେଁ, ଓଡ଼ିଆ ଗୁଜୁରାଟୀ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସମାନତା ରହିଲା । ତେବେ ଆମର ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥାମାନ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାପାଇଁ ମଜିଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଥିଲା ସେମାନେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଡିଟିପି ସଫ୍ଟୱେର (ଆଡୋବ ପେଜମେକର, କ୍ୱାର୍କ୍ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ଆଦି)ରେ ଓଡ଼ିଆ ଇଉନିକୋଡ଼ର ସୁକ୍ଷ୍ମାକ୍ଷର ଆଦି ଠିକରେ କାମ କରୁ ନ ଥିଲା । ଏଣୁ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ପୁସ୍ତକ ବହିର ମଲାଟ ଚଳୁ ବାହାରି କମ୍ପୁଟର ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟର ପାଠକମାନଙ୍କ ପଢ଼ାହେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲା । ଏହାର ଗୋଟେ ବାଟ ଥିଲା ଡିଟିପି ବ୍ୟବହୃତ ଫଣ୍ଟକୁ ଓଡ଼ିଆ ଇଉନିକୋଡ଼ରେ ରୂପାନ୍ତର କରି ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା । ବିତମ୍ଭନା ଏହିକି ଯେ, ଆମ ଖବରକାଗଜମାନେ ତା ନ କରି ଆପଣେଇଲେ ଲେଖାକୁ ଛବି କରି ନିଜ ଡ୍ରେସାଇଟରେ,

ଆଉ ଥୋକେ ଡାକ୍ତରୀକ ଫଣ୍ଡ ନାମକ ଆଉ ଏକ ପନ୍ଥା ଧରିଲେ । ଛବି ହେଲେ ଲେଖା ସବୁ ଯେ ଖୋଜିହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଉ କେଉଁ କାମରେ ବ୍ୟବହାର କରିହେବ ନାହିଁ ତାହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ । ଡାକ୍ତରୀକ ଫଣ୍ଡରେ ମୂଳ ସର୍ତ୍ତରୁ ଫେଣ୍ଡଟିଏ ଲୋଡ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଫଳରେ ପାଠକର କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ସେ ଫଣ୍ଡଟି ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ପଢ଼ିପାରେ । କିନ୍ତୁ ନାଁ ସେ ଲେଖାକୁ କମି କରି କାମରେ ଲଗାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ପାଠକଟିଏ ନିଜ ମୋବାଇଲ କି କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଅବାଧରେ ନିଜ ଭାଷା ପଢ଼ିନପାରୁଛି ତାହେଲେ ସେ କେମିତି ଯେ ଭାଷାକୁ ଜାକୁଡ଼ି ଧରିବ ତାହା ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ । ପାଠ ପଢ଼ିଲେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପଠନର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ, ବିକଳ ମିଳିବ ବାଛିବାପାଇଁ ନିଜ ପସନ୍ଦର ବହିଟିଏ । ଆଉ ତା ଯଦି ହୁଏ ସୁବିଧାରେ ବ୍ୟବହାର କରିହେଉଥିବା ଭଳି ସାଧନରେ ତାହେଲେ ଇଂରାଜୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପଢ଼ୁଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଘରର ପିଲାଟି ବି ଓଡ଼ିଆରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଆଗଭର ହେବ ।

ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅସୁବିଧା- ଅଣ-ଇଉନିକୋଡ଼ରୁ ଇଉନିକୋଡ଼କୁ ଫଣ୍ଡ ରୂପାନ୍ତର କରିବାରେ ସାଧନଟି ପ୍ରଥମେ ୨୦୧୧ ରେ ସୃଜନିକା ଅନୁଷ୍ଠାନଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କପାଇଁ ଖୋଲାରେ ବିତରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ରେବତୀ ନାମକ କନଭର୍ଟର ଦେଇ । ତେବେ ସେ ସଫ୍ଟୱେରଟି ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣା ଅଭାବରୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲା ଆଉ ନିକଟ ଅତୀତରେ ଆଉ କିଛି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ ମିଶି ଲେଖକ ଏକାଧିକ ଆକୃତି ସାରଳା ଫଣ୍ଡ ତଥା ଶ୍ରୀଲିପି ନାମକ ଆଉ ଏକ ଫଣ୍ଡରୁ ଇଉନିକୋଡ଼ ରୂପାନ୍ତରପାଇଁ କନଭର୍ଟର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଆକୃତି ସାରଳା କନଭର୍ଟରଟି <http://bitly.com/akrutiodia> ରେ ଓ ଶ୍ରୀଲିପି କନଭର୍ଟରଟି <http://bitly.com/shreelipi> ୱେବସାଇଟରେ ଉଭୟ ଅନଲାଇନ ଓ ଅଫଲାଇନରେ ବ୍ୟବହାରପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣାରେ ଉପଲବ୍ଧ । ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଭାଷା ହେଲା ଇଉନିକୋଡ଼, ତାକୁ ଆଦରିଲେ ଆମ ଭାଷାର ସ୍ଥିତସ ଯେ ନାହିଁରୁ କାହିଁ ହେବ ତାହା କହିବା ଏ ବିବରଣ ଅତିରଂଜନ ମାତ୍ର ହେବ ।

ଏ ତ ଗଲା ଫଣ୍ଡ-ଜନିତ ଅସୁବିଧା କଥା । ଏବେ ଆମର ବହିସବୁରେ କି କି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିଛି ତାହା ବିଚାରିବା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଏଯାବତ ଲକ୍ଷାଧିକ ବହି ଲେଖାଯାଇଥିବ । ସେସବୁ ଭିତରୁ କେତେ ଯେ ଉପାଦେୟ ବହି ଅଛି ଆଉ ଅତିରେ ଏସବୁ ପାଇବାର ବାଟ ଯେ ଅମତା ଏକଥାରେ ବୋଧେ ପାଠକେ ଏକମତ ହେବେ । ଆମ ବହିସବୁ ଯଦି ଡିଜିଟାଏ ଲାଇବ୍ରେରି ମାଧ୍ୟମରେ ଖୋଲାରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବାର ସୁବିଧା ବାଟଟିଏ ହେଲା ସେ ସବୁକୁ ଲେଖା ବା ଟେକ୍ସଟ ରୂପରେ ରଖିବା । ଲେଖାକୁ ଇଣ୍ଟରନେଟ ଯୋଗେ ଖୋଜିହେବ, ପୁନର୍ବ୍ୟବହାର କରିହେବ ଆଉ ବିତରଣ ମଧ୍ୟ କରିହେବ । ଆଉ ଏକ ବାଟ ହେଲା ବହିକୁ ସ୍କାନ କରି ପିଡ଼ିଏଫ ରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ କରିହେବ । ପିଡ଼ିଏଫ ବହିସବୁ ପଢ଼ିହେଉଥିଲେ ହେଁ ଖୋଜିବା ଆଉ ପୁନର୍ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଖାପାଖି ଅସମ୍ଭବ । ତେବେ ଡିଡ଼ିପି ହୋଇଥିବା ବହିକୁ ଫଣ୍ଡ କନଭର୍ଟର ସାହାଯ୍ୟରେ ଇଉନିକୋଡ଼ରେ ରୂପାନ୍ତର କରିହେବ ଯାହା ବହିକୁ ସ୍କାନ କରି ପିଡ଼ିଏଫ ତିଆରିଲେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାସନାଲ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଅଫ ରାଉନକେଲାର ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ୧୯୫୦ ମସିହା ଯାଏ ଛପା ହୋଇଥିବା ୭୪୦ ଖଣ୍ଡ ଉପାଦେୟ ଓଡ଼ିଆ ବହିକୁ ସୃଜନିକା ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ସ୍କାନ କରାଯାଇଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୨୪୦ ଖଣ୍ଡ ବହି [oab.nitrkl.ac.in](http://oab.nitrkl.ac.in) ରେ ଡାଉନଲୋଡ଼ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ । ତେବେ ବହିସବୁ ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ରଖିବା କପିରାଇଟ ଆଇନର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ । ନିକଟରେ ଓଡ଼ିଆ ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ତରଫରୁ ଆୟୋଜିତ “ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ୨୦୧୪” ଅବସରରେ ଭାଷାବିତ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଦେବୀପ୍ରସନ୍ନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଭାଷା ଗବେଷକ ଡଃ ସୁବ୍ରତ କୁମାର ପୃଷ୍ଟିଙ୍କ ରଚିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଗବେଷଣା ତଥ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ ଏକ ଇଂରାଜୀ ବହି Classical Odia ଓ ଡଃ ପୃଷ୍ଟିଙ୍କ ଦୁଇଟି ଓଡ଼ିଆ ବହି “ଭାଷା ଓ ଜାତୀୟତା” ଏବଂ “ଜାତି, ଜାଗୃତି ଓ ପ୍ରଗତି”କୁ CC-BY-SA 3.0 ଲାଇସେନ୍ସରେ ପୁନଃ-ଲାଇସେନ୍ସ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଏହି ଲାଇସେନ୍ସ ଜଣେ ପାଠକକୁ କେବଳ ବହିଟି ପଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇ ନ ଥାଏ, ବରଂ ବହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶ୍ରେୟ ଦେଇ ବହିର ଲେଖାକୁ ପୁନଃ-ବ୍ୟବହାର ଓ ବିତରଣ କରିପାରେ । ଏହା ଏକ ସୁଗାନ୍ଧକାରୀ ଓ ଐତିହାସିକ ପଦକ୍ଷେପ । ଯଦି ଆମ ଲେଖ ଓ ପ୍ରକାଶକମାନେ ଏମିତି ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ ଅନେକ ଉପାଦେୟ ବହି ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇ ପାଠକର ପଠନ ଭୋଗ ମେଣ୍ଟାନ୍ତା । ଡଃ ପୃଷ୍ଟିଙ୍କ ବହି ଦୁଇଟିର ଲେଖାର ଫଣ୍ଡ ରୂପାନ୍ତର ହୋଇ ଏବେ ତାହା ଓଡ଼ିଆ ଉଇକିପିଡ଼ିଆରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଉଇକିପିଡ଼ିଆରେ ଇଣ୍ଟରନେଟରେ [wikisource.org/wiki/Main\\_page/Odia](http://wikisource.org/wiki/Main_page/Odia) ଠାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଏକ ଡିଜିଟାଲ ଲାଇବ୍ରେରି ଯେଉଁଥିରେ କପିରାଇଟର ଜଞ୍ଜାଳରୁ ମୁକ୍ତ ବହିମାନ ପାଠକମାନଙ୍କପାଇଁ ଖୋଲାରେ ଉପଲବ୍ଧ । ଉଇକି ପିଡ଼ିଆରେ ଆମ ଭାଗବତ, ମହାଭାରତଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଆଇନର ବହିସବୁ ରଖାଯାଇପାରିବ । ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ଛପା ହୋଇ ନ ଥିବା ଅନେକ ଉପାଦେୟ ବହି ଯେ କେବଳ ପାଠକମାନଙ୍କ ଅବାଧ ପଠନର ଦିଗନ୍ତଟିଏ ବିସ୍ତାରିବ ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ଆମ ଭାଷାର ଅଧିକ ପାଠ ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇ ଓଡ଼ିଆକୁ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ବିଶ୍ୱରାୟ ଭାଷା ସଂଗେ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ଛିଡ଼ାହେବାକୁ ଭରସା ଦେବ ।

ଖାଲି ବହି ନୁହେଁ ଆମ ଖବରକାଗଜମାନ ମଧ୍ୟ ହେଲେ ଚଳନ୍ତି ଇତିହାସର ରଥଚକ । ବହି, ପତ୍ରିକା ଆଉ ଖବରକାଗଜରୁ ତଥ୍ୟ ନେଇ ଭରିହେବ ଆମ ଭାଷାର ଉଇକିପିଡ଼ିଆକୁ । ଓଡ଼ିଆ ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସଂଗଠନ ଉଇକିମିଡ଼ିଆର ଅଂଶବିଶେଷ । ଅନେକ ଇଂରାଜୀ ଉଇକିପିଡ଼ିଆରୁ ନିତି କେତେ ବିଷୟ ପଢ଼ୁଥିବା, ହେଲେ ଥରେ ବୋଧେ ଭାବି ନଥିବେ ଓଡ଼ିଆରେ ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ଥିବା ବାବଦରେ । ୨୦୦୨ ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୦୧୧ ଯାଏ ସୁପ୍ରିରେ ଥିଲା ଏହି ଅନଲାଇନ ଜ୍ଞାନକୋଷ । ତେବେ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁଠାରେ କେତେଜଣ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ

ଉଦ୍ୟମରେ ପୁଣି ତେଜିଲା ଆଉ କିଛି ଉତ୍ସାହୀ ଓଡ଼ିଆ, ଓଡ଼ିଶା ଓ ଭାରତର କୋଣ-ସନୁକୋଣରୁ ଏଥିରେ ଭାଗ ନେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ମାତ୍ର ୧୫ ଜଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଉଇକିଆଳି (ଉଇକିପିଡ଼ିଆର ସଂପାଦକ)ଙ୍କ ସଂପାଦିତ ୮,୦୦୦ ରୁ ଅଧିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଭରା ଓଡ଼ିଆ ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିଶାଳତମ ଇନଲାଇନ ଜ୍ଞାନକୋଷ । ଜ୍ଞାନକୋଷଭିତ୍ତିକ ଲେଖା ବୋଧେ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରହରାଜଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଭାଷାକୋଷ ଓ ବିନୋଦ କାନୁନଗୋଙ୍କ ଜ୍ଞାନମଣ୍ଡଳ ପରେ ଆଉ ସାମୁହିକ ଭାବେ ଲେଖାହୋଇ ନ ଥିବ । or.wikipedia.org ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ଉଇକିପିଡ଼ିଆରେ ସମସ୍ତେ ଭାଗନେଇ ନୂଆ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗଢ଼ିପାରିବେ ଓ ଆଗରୁ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗର ସଂପାଦନା କରିପାରିବେ । ଅନେକେ ଯେ ଗୁଗଲ ଆଉ ଫେସବୁକରେ ଓଡ଼ିଆ ଆସୁନାହିଁ ବୋଲି ଗୁମାନ କରିବସତ୍ତ୍ୱି ତାକୁ ଆଣିବାର ଗୋଷ୍ଠୀୟ ବାଟ ହେଲା ଉଇକିପିଡ଼ିଆରେ ନିଜ ଅଂଚଳ, ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳ, ନିଜ ପସନ୍ଦରେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ଆମର ଇତିହାସ ଓ ଆହୁରି ଅନେକ ବିଷୟରେ ପ୍ରସଙ୍ଗମାନ ଲେଖିବା ।

**ଭବିଷ୍ୟତପାଇଁ ପଦ୍ମା:**

**ଓଡ଼ିଆ ବହିର ଡିଜିଟାଲ ରୂପ:** ଉଇକିପାଠାଗାରରେ ଅତିରେ ଓଡ଼ିଆ ବହି ସବୁକୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ଲେଖା ଭାବେ ରଖାଯାଇପାରିବ । ତେବେ ବହି ସବୁର ଲାଇସେନ୍ସକୁ କ୍ରିଏଟିଭ କମନ୍ସ ସେୟାର - ଆଲିକ କିମ୍ବା ପବ୍ଲିକ ଡୋମେନରେ ପ୍ରକାଶକ କିମ୍ବା ସଦ୍‌ସାଧକମାନଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

**ଓଡ଼ିଆରେ ଅଧିକ ଇଉନିକୋଡ କଣ୍ଟେଣ୍ଟ ତିଆରି:** ଓଡ଼ିଆ ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ଏଥିପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲାଥିବାରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଲେଖିପାରିବେ । ଏଥିସହିତ ଖବରକାଗଜ, ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଆଦି ମଧ୍ୟ ନିଜର ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ଇଉନିକୋଡରେ ଲେଖାସବୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

**ଓପନସୋର୍ସ ସାଧନର ବ୍ୟବହାର:** ଅନେକ ଓପନସୋର୍ସ ସଫ୍ଟୱେର ଏବେ ବ୍ୟବହୃତ ଆଡୋବ ପେଜମେକର ଆଦି ଡିଜିଟାଲ ଇଉନିକୋଡ ଫଣ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଏବେ ଲେଖା ବିତରଣରେ ଯେଉଁ ବିରାଟ ଖମ୍ବାଟିଏ ରହିଛି ତାହା କିଛିକାଠରେ ଭରିଯିବ । ସୁଖର କଥା ମାଗଣାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଉପସ୍ଥଳ ଓ ଫେଡୋରା ଭଳି ଓପନସୋର୍ସ ଅପରେଟିଙ୍ଗ ସିଷ୍ଟମ ମାଲକ୍ତୋସଫ୍ଟୱେର ଉଇଣ୍ଡୋଜ୍ ଏକ୍ସପି, ଭିଷ୍ଟା ଆଦିଠୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ନିରାପଦ ଓ ଭାଇରସ ରହିତ । ବ୍ୟବହାରରେ ଏହାକୁ ଆପଣେଇପାରିବେ ।

**ଓଡ଼ିଆକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ରଖିବା:** ଶିଶୁର ଭାଷା ତା ବୋଉର ଭାଷା ହେବା ଉଚିତ, ସେଥିପାଇଁ ଏହା ମା' ବୋଲି ମା ମା' ଦୁଣ୍ଡର ଭାଷା ବୋଲି ଜଣା । ତତ୍ତ୍ୱପି ପିଲାଟିକୁ ଜନ୍ମ ହେବା ବେଳୁ ଚାକିରି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରିବାରେ ଯେଉଁ ବୃଥା ପରିଶ୍ରମ ଅଭିଭାବକେ କରୁଛନ୍ତି ତା ପିଲାଟି ଉପରେ ଜୋର-ଜବରଦସ୍ତି ଏକ ବିଦେଶୀ ଭାଷା ଲଦି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରଭାବରେ ପିଲାର ମାନସିକ ସ୍ତୁଳନ ବିଗିତ ନିଜ ଜାତି, ଅଂଚଳ, ରାଜ୍ୟ, ଲୋକେ ଆଉ ଏପରିକି ନିଜ ପରିବାର ପ୍ରତି ଛୁଆବେଲୁ ଏକ ପ୍ରକାର ମମତା-ରହିତ ହୋଇଯାଉଛି । ଓଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷା ଶିଶୁ ଶ୍ରେଣୀରୁ ନେଇ ବିଏ-ବିଏସସି ଯାଏ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେଉ । ଓଡ଼ିଶାରେ ବାକି ରାଜ୍ୟ ଭଳି ଏକ ଗବେଷଣାମୂଳକ ଓଡ଼ିଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉ । ଭାଷାର ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଲୋଡା ।

**ଓଡ଼ିଆ ହେଉ ସରକାରୀ ଭାଷା :** ଯେତେ ଯାହା ହେଉ ଯଦି ଭାଷାଟିଏ ରାଜଭାଷା ବା ସରକାରୀ କାମରେ ନ ଲାଗିଲା ତାହେଲେ ଭାଷା ପ୍ରତି ଯେତେ ମମତା ଥାଉ, ସାଧାରଣ ଲୋକଟିଏ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ରଣ ଆଣିବା ବେଳେ କଣ୍ଟେମ୍ପ୍ଟେ ଜଂରାଜୀରେ ଲେଖିବ । ଓଡ଼ିଆ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେଲେ ବାହାରୁ ଆସୁଥିବା ଆଇଏସଏସ୍ ଅଫିସର ଯେଉଁମାନେ ସରକାରୀ କଳର ମୁଖ୍ୟ, ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଶିଖିବେ ଓ ଲୋକଙ୍କର ଅସୁବିଧା ବେଶି ବୁଝିବେ । ମଣିଷର ପ୍ରାକୃତିକ ଭାଷା ଯଦି ପଠନ, ଲିଖନ, ସରବରାହ ଓ ଯୋଗାଯୋଗର ଭାଷା ହେଲା ସେ ଭାଷାର ଗତିକୁ ଯେ କେହି ରୋକିପାରିବେ ନାହିଁ ତାହା ଆମପାଇଁ ମାଣ୍ଡାରିନ, ଜାପାନୀ, ଥାଇ ଆଦି ଏସାୟ ଭାଷାମାନଙ୍କଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଫରାସୀ, ଜର୍ମାନ, ରଷିଆନ, ଆରବୀ ଆଦି ଛାନୁଆଁ ଭାଷାସମୂହ ଆମ ଆଗରେ ପ୍ରମାଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଆଇ ଜଂରାଜୀକୁ ଆମର ଶତ୍ରୁ ନ ମଣି ତା କାନ୍ଧରେ ଚିତ୍ତ ଆୟ ପାରିବା କୌଶଳଟି ଏ ସାଧକର ଦାୟାଦ ଜାତିକୁ ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

**ଲେଖକ ପରିଚିତି**

ଶୁଭାଶିଷ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଜଣେ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷକ । ସେ ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ଫାଉଣ୍ଡେସନରୁ ଅନୁଦାନପ୍ରାପ୍ତ ସେଣ୍ଟର ଫର ଇଣ୍ଟରନେଟ ଏଣ୍ଡ ସୋସାଇଟିର ଆକସେସ ଟୁ ନଲେଜରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ କଂପ୍ୟୁଟରରେ ଭାରତୀୟ ଭାଷାଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ଓ ମୋଜିଲା ତଥା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଲୋକାଲାଇଜେସନର ମାନକ, ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କପାଇଁ ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ସଂପାଦନା ପ୍ରକଳ୍ପ, ବିଶ୍ୱସ୍ତରରେ OpenGLAM ସଦସ୍ୟ ଭାରତୀୟ ଆୟାସାତର ଭାବରେ ଓ OpenEducation ପ୍ରକଳ୍ପ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନର ବିତରଣର ସାଧନ ନିର୍ମାଣ, ଉଇକିପିଡ଼ିଆ ଭଳି ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଭାଗନେଇ ଏସାୟ ଭାଷାସମୂହପାଇଁ ମିଳିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତଥା ନାଗରିକ ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ global Voices ର ଓଡ଼ିଆ ଲିଙ୍ଗୁଆ ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ସେ ଭାଷା ଗବେଷଣା ଓ ଭାଷାର କମ୍ପ୍ୟୁଟରୀକରଣ ବିଭିନ୍ନ ସାଧନ ନିର୍ମାଣରେ ସେ ସକ୍ରିୟ ।

*subhashish@cis-india.org*